

आयतिसंतति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अंतरं अवकाशं ॥ ७५ ॥ निकृत्तः प्रवृत्तः ॥ ७६ ॥ इति विराटप० नै० भा० भा० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७७ ॥ तत इति ॥ १ ॥

तस्य बाणमयं वर्षं शलभानामिवायति ॥ दृष्ट्वा ते विस्मिताः सर्वे साधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ ६५ ॥ न च बाणांतरे वायुरस्य शक्रो तिसर्पितुं ॥ अनिशं संदधानस्य शरानुसृजतस्तथा ॥ ६६ ॥ ददर्श नांतरं कश्चित्पार्थस्याददतोपि च ॥ ६७ ॥ तथा शीघ्रास्त्रयुद्धे तु वर्तमाने सुदारुणे ॥ शीघ्रं शीघ्रतरं पार्थः शरानन्यानुदीरयत् ॥ ६८ ॥ ततः शतसहस्राणि शराणां नतपर्वणां ॥ युगपत्प्रापतस्तत्र द्रोणस्य रथमंतिकात् ॥ ६९ ॥ कीर्यमाणे तदा द्रोणे शरैर्गांडीवधन्वना ॥ हाहाकारो महानासीत्सैन्यानां भरतर्षभ ॥ ७० ॥ पांडवस्य तु शीघ्रास्त्रं मघवाप्रत्यपूजयत् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव ये च तत्र समागताः ॥ ७१ ॥ ततो वृंदेन महतारथानां रथयूथपः ॥ आचार्यपुत्रः सहसा पांडवं पर्यवारयत् ॥ ७२ ॥ अश्वत्थामा तु तत्कर्म हृदयेन महात्मनः ॥ पूजयामास पार्थस्य कोपं चास्याकरोद्भृशं ॥ ७३ ॥ समन्युवशमापन्नः पार्थमभ्यद्रवद्रोणे ॥ किरंश्चर सहस्राणि पर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ ७४ ॥ आवृत्य तु महाबाहु र्यतो द्रौणिस्ततो हयान् ॥ अंतरं प्रददौ पार्थो द्रोणस्य व्यपसर्पितुं ॥ ७५ ॥ स तु लब्ध्वांतरं तूर्णमपायाज्जवनैर्हयैः ॥ छिन्नवर्मध्वजः शूरो निकृत्तः परमेषुभिः ॥ ७६ ॥ इति श्रीम० विराटप० उ० गोग्रहणप० द्रोणाप्याने अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो द्रौणिर्महाराज प्रयावर्जुनं रणे ॥ तं पार्थः प्रतिजग्राह वायुवेगमिवोद्धतं ॥ शरजालेन महता वर्षमाणमिवांबुदं ॥ १ ॥ तयोदवासुरसमः सन्निपातो महानभूत् ॥ किरतोः शरजालानि वृत्रवासवयोरिव ॥ २ ॥ न स्मसूर्यस्तदा भाति न च वातिसमीरणः ॥ शरजालावृते व्योम्नि छायाभूते समंततः ॥ ३ ॥ महान् श्वटचटाशब्दो धयोर्हन्यमानयोः ॥ दह्यतामिव वेणूनामासीत्परपुरंजय ॥ ४ ॥ हयानस्यार्जुनः सर्वान्कृतवानल्पजीवितान् ॥ ते राजन् प्रजानंतदिशं कांचन मोहिताः ॥ ५ ॥ ततो द्रौणिर्महावीर्यः पार्थस्य विचरिष्यतः ॥ विवरं सूक्ष्ममालोक्य ज्यांचिच्छेदक्षुरेण ह ॥ तदस्यापूजयन् देवाः कर्म दृष्ट्वा तिमानुषं ॥ ६ ॥ द्रोणो भीष्मश्च कर्णश्चरुपश्चैव महारथाः ॥ साधुसाध्विति भाषंतो पूजयन्कर्मतस्य तत् ॥ ७ ॥ ततो द्रौणिर्धनुः श्रेष्ठमपकृष्य रथर्षभं ॥ पुनरेवाहनत्पार्थं हृदये कंकपत्रिभिः ॥ ८ ॥ ततः पार्थो महाबाहुः प्रहस्य स्वनवत्तदा ॥ योजयामास नवयामौर्व्यागां डीवमोजसा ॥ ९ ॥ ततो र्धचंद्रमावृत्य तेन पार्थः समागमत् ॥ वारणे नेवमत्तेन मत्तो वारणयूथपः ॥ १० ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं पृथिव्यामेकवीरयोः ॥ रणमध्ये द्वयोरेवं सुमहलो महर्षणं ॥ ११ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ न प्रजानंत अडभावार्षः न च ज्ञातवंतः ॥ ५ ॥ विवरं रंघं ॥ ६ ॥ ७ ॥ अपकृष्य आकृष्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ अर्धचंद्रं अर्धचंद्राकारं ललाटं आवृत्य प्रमृज्य स्वेदेन ज्यां प्रमृज्येत्यर्थः तेन अश्वत्थाम्ना ॥ १० ॥ ११ ॥